

Chambre des Représentants

SESSION EXTRAORDINAIRE 1968

22 OCTOBRE 1968

PROJET DE LOI

portant modification de la loi du 24 décembre 1963 relative à la réparation des dommages résultant des maladies professionnelles et à la prévention de celles-ci.

AMENDEMENTS

PRF:SENTÉS PAR M. DEFRAIGNE.

Art. 6.

A. - En ordre principal:

Au § t», in fine du 2e alinéa, supprimer les mots: «toutefois, l'allocation prend cours au plus tôt 60 jours avant la date d'introduction de la demande ».

JUSTIFICATION.

La réparation doit être assurée dès qu'il est établi médicalement qu'un dommage existe. Tel est le système en matière d'accident du travail. Il n'existe aucune raison d'y déroger pour ce qui regarde les maladies professionnelles, notamment en raison des obligations internationales de la Belgique.

B. - Subsidiairement (au cas où l'amendement repris en ordre principal ne serait pas adopté) :

Au même § t», 2e alinéa, 5e ligne, remplacer les mots: «60 jours» par les mots: «trois ans».

JUSTIFICATION.

On pourrait cependant admettre que l'inaction de la victime signifie qu'elle n'éprouve pas le besoin d'obtenir une indemnisation. Prévoir un délai de trois ans aboutirait à créer un délai de prescription, au lieu d'un délai administratif de forclusion. Ce délai serait conforme à ce qui est prévu par la législation en matière d'accident du travail.

Voir:

83 (S. E. 1968) :

- ND 1: Projet de loi.
- N° 2: Amendements.

Kamer van Volksvertegenwoordigers

BUITENGEWONE ZITTING 1968

22 OKTOBER 1968

WETSONTWERP

tot wijziging van de wet van 2~ december 1963 betreffende de schadeloosstelling voor en de voor ... koming van beroepsziekten.

AMENDEMENTEN

VOORGESTELD DOOR DE HEER DEFRAIGNE.

Art. 6.

A. - In hoofdorde :

In § 1, in fine van het tweede lid, de volgende woorden weglaten: «de vergoeding zal evenwel niet vroeger kunnen ingaan dan 60 dagen voor de datum van het indienen van de aanvraag »,

VERANTWOORDING.

Er moet voor schadeloosstelling gezorgd worden zodra medisch vaststaat dat er schade is. Zulks is trouwens de regel inzake arbeidsongvallen. Er is geen reden om van die regel af te wijken voor de beroepsziekten, met name wegens de door België aangegane internationale verplichtingen.

B. - In bijkomende orde (voor het geval het amendement in hoofdorde niet wordt goedgekeurd) :

In dezelfde § 1, tweede lid, zesde regel, de woorden: «60 dagen» vervangen door de woorden: «drie jaar».

VERANTWOORDING.

Er kan worden aangenomen dat de getroffen door zijn inertie wil te kennen geven dat hij geen behoefte heeft aan schadeloosstelling. Een periode van drie jaar stemt overeen met een verjaringstermijn t.p.v. een administratieve vervaltermijn. Bedoelde termijn is dezelfde als die welke bepaald is in de wetgeving inzake arbeidsongvallen.

Z«:

/B (B. Z. 1968) :

- N° 1: Wetsontwerp.
- N° 2: Amendementen,

Art. 10.

Modifiée comme suit le texte de cet article:

« Si la victime ne peut fournir les preuves requises et si le Fonds n'est pas en mesure de fixer le salaire de base conformément aux dispositions de cet article, le Roi peut déterminer les modalités de calcul de ce salaire de base, »

Art. 12.

Remplacer le 2° par ce qui suit :

« 2° paf Une subvention de l'Etat qui est fixée, à partir de 1968, à 90 % de la charge que représente la réparation de la pneumoconiose de l'ouvrier mineur; ».

Art. 13.

Remplacer les deux premiers alinéas par ce qui suit :

« L'article 54 de la même loi est remplacé par les dispositions suivantes;

« Article 54. -La cotisation de solidarité visée à l'article 53, 1°, est fixé à 0,35 % de la rémunération de l'ouvrier et à 0,25 % de la rémunération pour les autres travailleurs.

La notion de rémunération est déterminée par l'article 2 de la loi du 12 avril 1965, concernant la protection de la rémunération des travailleurs. Toutefois, le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, étendre ou restreindre cette notion.

La rémunération servant de base au calcul de la cotisation est limitée au montant de la rémunération prise en considération pour le calcul de la cotisation due pour l'assurance maladie inélidibilité.

JUSTIFICATION

des amendements aux articles 12 et 13,

Le risque de maladie professionnelle est un risque industriel.. Il en va de même pour le risque d'accident du travail et, en ce cas, chaque entreprise supporte, suivant sa nature et le personnel qu'elle emploie, le risque d'accident qu'elle crée par son existence. Le régime de l'assurance permet une couverture adéquate et proportionnée de ce risque.

Faire couvrir par tous les employeurs, sous prétexte de solidarité, le risque de maladie professionnelle est une hérésie sur le plan économique. Elle fausse les notions de prix de revient et de concurrence. Elle est au surplus absolument injuste. Elle s'impose d'autant moins qu'elle aboutit à faire supporter par des industries qui sont mal en point ou qui subissent les conséquences de la récession économique, une charge identique à celle des industries prospères.

Dans cette mesure, les industries wallonnes seront davantage touchées. Enfin, l'augmentation de la charge sera beaucoup plus considérable dans des industries où la rémunération du personnel constitue l'élément le plus important du prix de revient, alors que, très souvent, ce sont ces industries qui sont les moins susceptibles d'engendrer le risque des maladies professionnelles.

Si la solidarité doit exister, elle doit se situer au niveau de la collectivité tout entière. C'est pourquoi le déficit provoqué notamment par la reconnaissance de la silicose comme maladie professionnelle, ce qui n'était assurément pas discutable, doit, en raison notamment de la politique charbonnière poursuivie par l'Etat, être supporté par celui-ci.

Un pour cent de la subvention de l'Etat équivaut à faire supporter à celui-ci environ 30 millions. En majorant les cotisations de solidarité de 0,10 % tant pour les ouvriers que pour les autres travailleurs, l'équilibre du régime paraît assuré, tout en maintenant la limite de perception de la cotisation à celle qui est prévue pour la cotisation en matière d'assurance maladie invalidité.

Il est proposé un nouveau texte pour l'alinéa 2 de l'article 54, car, en français, à tout le moins, le texte du projet de loi ne se distingue assurément pas par l'élegance et la correction de la langue.

Art. 10.

De tekst van dit artikel wijzigen als volgt:

«Indien de getroffene de nodige bewijzen niet kan leveren en het Fonds niet bij machte is het basisloon vast te stellen overeenkomstig het bepaalde in dit artikel, kan de Koning bepalen volgens welke regelen dit basisloon wordt berekend, »

Art. 12.

Het 2° vervangen door wat volgt ~

« 2° doot een rijksbijdrage die met ingang van 196~ wordt vastgesteld op 90 % van alle lasten die oorzaak zijn van de schedeloosstelling van de mijnu/erkerspneumoconiosis: ».

Art. 13.

De eerste twee leden vervangen door wat volgt ~

« Artikel 54, vall dezelfde moet, wordt vervangen door de volgende bepalingen :

Artikel 54. - De in artikel 53, 1°, bedoelde soliderietsbijdrage bedraagt 0,35 % van het loon van de arbeider en 0,25 % van het loon van de andere toeknemers,

Het begrip « loon » wordt bepaald door artikel 2 van de wet (Jan 12 april 1965 betreffende de bescherming Win het loon der toeknemers, Evenwel kan de Koning dit begrip, bij in Ministerraad overlegd besluit, uitbreiden of beperken.

Het loon dat tot grondslag diert (Jaar de berekening van de bijdrage) wordt beperkt tot het bedrag van het loon dat in aanmerking wordt genomen voor de berekening van de bijdrage !Jaar de ziekte: en inoeliditeitsverzekering, »

VERANTWOORDING

van de amendementen op de artikelen 12 en 13.

Hot risico van beroepsziekten is een bedrijfsrisico. Dit is eveneens her geval voor het risico van arbeidsongevallen en in dit laatste geval draagt elke onderneming, naargelang van haar aard en het door haar werkgeestelde personeel, her risico van ongevallen dat zij, door haar bestuur, veroorzaakt. Ingevolge het verzekersinstelsel is het mogelijk dat risico in gepaste en evenredige mate te dekken.

Economisch gezien is het een ketterij het risico van beroepsziekten onder voorwendsel van solidariteit te laten dekken door alle werkgevers. Dit trekt de bevruchten kostprijs en concurrerende prijzen scheef. Het is bovendien volkomen onrechtvaardig. Die maatregel is des te minder gepast omdat hij met zich brengt dat bedrijfstakken die er slecht voorstaan of de weerslaag ondervinden van een economische teruggang, dezelfde last te torsen krijgen als voorspoedige bedrijfstakken.

In die zin zullen de Waalse bedrijven zwaarder getroffen worden. Ook zal de verzwaring van de last heel wat groter zijn dan de bedrijfstakken waarin de bezoldiging van het personeel de belangrijkste factor is van de kostprijs alhoewel het vaak die zijn die het meest risico's van beroepsziekten inhouden.

Zo men zich beroeft op de solidariteit, dan moet die gelden voor de ganse gemeenschap. Daarom moet het tekort, dat onder meer voortvloeit uit de erkenning van de silicose als beroepsziekte - een maatregel die wis en zeker niet kon aangevochten worden - door de Staat gedragen worden met name op grond van de door de Staat gevoerde politiek inzake steenkolenmijnen,

En ten honderd van de staatsbijdrage bedraagt ongeveer dertig miljoen frank. Zo men de solidariteitsbijdrage met 0,10 % verhoogt, en zulks zowel voor de arbeiders als voor de andere werknemers, schijnt het evenwicht van het stelsel verzekerd te zijn, terwijl daarbij het maximum van de bijdrage behouden wordt op het peil dat bepaald is voor de bijdrage voor ziekte- en invalideitsverzekering.

Er wordt een nieuwe tekst voorgesteld ter vervanging van het Z. lid van artikel 54, aangezien het wetsontwerp, taalkundig gezien, zeker geen voorbeeld is van een elegante en correcte redactie,

Art. 16.

Supprimer le § 2.

JUSTIFICATION,

Les raisons invoquées par le Gouvernement pour faire disparaître la possibilité de capitalisation des sommes payées en cas d'invalidité permanente ne sont pas déterminantes. Les principes de réparation doivent, en application des conventions internationales, être les mêmes qu'en matière d'accident du travail où existe une capitalisation des rentes.

Le Conseil d'Etat, dans son avis, au sujet de l'article 4, écrit que la modification de l'avant-projet est d'ordre purement terminologique.

L'article 4 a pour objet de remplacer les mots: «rentes», «rentes viagères» et «rentes viagères temporaires» par les mots «allocations annuelles». Dans cette mesure, il s'agit d'une pure modification de terminologie.

Rien n'empêche qu'une allocation annuelle soit capitalisée comme le serait une rente viagère, l'allocation payée en exécution de la loi, étant, de toute manière octroyée pendant l'existence de la victime.

La suppression de la possibilité de capitalisation n'est pas une pure question de terminologie. Si le Fonds des maladies professionnelles s'est refusé à toute capitalisation, au motif que des réserves ne sont pas prévues, il a violé la loi et entériner cette attitude serait admettre que le Comité de gestion d'un organisme parastatal peut agir comme bon lui semble, au mépris de la volonté exprimée par le législateur.

La possibilité de capitaliser les sommes obtenues est une mesure à caractère "social, indiscutable", qui permet l'émancipation du travailleur, et il n'y a aucune raison de la supprimer.

Art. 17.

Au 1°, supprimer les mots: «16. § 2».

JUSTIFICATION,

Cette modification résulte de la suppression du § 2 de l'article 16,

J. DEFRAIGNE,

Art. 16,

Paraqraaf 2 weglaten,

VERANTWOORDING.

De door de Regering ingeroepen redenen om een einde te maken aan de moeijelijkheid tot het kapitaliseren van de sommen welke ulti-gekeerd worden in geval van blijvende arbeidsoneschiktheld, zijn met afdoende. De principes inzake schadeloosstelling moeten, volgens de internationale overeenkomsten, dezelfde zijn als die welke gelden voor de arbeidsongevallen, waarvoor een kapitaalsatie van de rente bestaat.

Over dit artikel 4 schrijft de Raad van State in zijn advies dat de wijziging van het voorontwerp zuiver term Inloogisch is,

Artikel 4 strekt ertoe de woorden «renten», «lifrenten», en «tijdelijke lifrenten» te vervangen door de woorden «[arltijkse vergoedingen]». In dat opzicht gaat het hier om een zuiver terrinolofische wijziging,

Niets belet dat een jaarlijkse vergoeding gekapitaliseerd wordt zoals een lifrente, daar de ter uitvoering van de wet betaalde vergoeding in alle geval gedrukt het bestaan van de getroffene wordt toegekend.

De afschaffing van de kapitalisatiemoeijelijkheid is niet alleen een terminologische aanleiding. Wanneer het Fonds voor de beroepsziekten iedere vorm van kapitalisatie heeft geweigerd onder het voorwendsel dat er in geen reserves voorzien was, dan heeft het de wet geschorst, en het bekraftigen van die houding zou erop neerkomen te aanvaarden dat het Beheerscomité van een parastatale Instelling naar willkür mag handelen, zonder rekening te houden met de wH van de wetgever.

De mogelijkheid om de verkoop bedragen te kapitaliseren is een maatregel met een onhoudbaar sociaal karakter, welke de ernstigste van de arbeider bevordert, en er is dan ook geen enkele reden om ze af te schaffen,

Art. 17.

In I" de woorden «16 § 2» weglaten.

VERANTWOORDING.

Deze wijziging leidt voort uit de weglatting van § 2 van artikel 16.